

POGORSZYĆ (7) *vb pf*

Oba o jasne.

inf pogorszyć (4). ◇ [*praet* 3 *sg m* pogorszył.] ◇ *con* 3 *sg m* by pogorszył (2). ◇ 3 *pl m pers* by pogorszyli (1).

Sł stp notuje, *Cn s.v.* *pogarszam co*, *Linde XVI w.* (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Uczynić gorszym; deteriorare, deteriolem facere Cn (6) :*

pogorszyć czego czym (1): Ten Pan cyebye wybawi s śidła łowyącego/ Z zaráżenia káždego słowá ítráfzliwego/ Ktorembyś myał pogorłzyć człowyeczeństwá fwego. *LubPs V.*

W przeciwstawieniu: »poprawić ... pogorszyć« (1): Mizerni ludzie/ chcąc oto popráwić/ więceyby íefzcze pogorłżyli/ chcąc błędowi (iáko oni mniemáią) zábieżec *CzechRozm 199.*

a. *Dać zły przykład, wyrzec ujemny wpływ (4) :* Verterben. Pogorłzyć. Corumpere animum. *Calag 513b.*

pogorszyć kogo (3): *MurzNT Mar 9/41;* A śnadź íełliby ciebie ręká ábo nogá twoiá pogorłzyć miáłá/ lepiej íełt ábys íą vciął/ á zárzućił íą od íiebie. *RejPos 329, 329.*

2. *Wzbudzić oburzenie, potępienie [kogo] (1) :* Doma dla żony śwey, dla dzieci, dla czeladzi, á indziej dla też ludzi czudzych aby ich nie pogorłżył; aby też żadny niewidział, ani żadny pogorłżenia miáł, wżak też y dla śwey dułze niema zle czynić *BielŻyw 165.*

[*pogorszyć czym:* a íżby íię zebraniem Chrześciańfkiem/ ktore [*złoczyńca*] częłto swoie^m złem wczynkiem pogorłfył vśmierzyć a ziednać mogł/ ípokorą profić *UstKościel 120v.*]

Synonimy: 2. *oburzyć, rozgniewać.*

Cf **POGORSZENIE, POGORSZON**